



## «بلویل» در فرانسه؛ مشورت مداوم با مردم

«بلویل» (Belleville) در پاریس به عنوان محل اسکان بخش عمده‌ای از مهاجران این شهر، از اوایل قرن بیستم با معضل بلوک‌های مسکونی ناسالم مواجه شد. مشارکت مردم این محل در توانمندسازی و بهسازی شهری به اواخر دهه ۱۹۸۰ بازمی‌گردد، برخی پروژه‌های بزرگ شهری که دگرگونی‌هایی را در بلویل موجب شده بودند، انگیزه بسیج ساکنان محل را تقویت کرد. آن‌ها در آوریل ۱۹۸۹ انجمنی به نام «بل ویلوز» شکل دادند تا به واسطه آن بتوانند طرح ساماندهی را مورد بحث و بررسی قرار دهد و در روند تصمیم‌گیری برای آینده این قطعه از شهر مشارکت کنند. انجمن برای بررسی پیامدهای اجرای طرح‌های ساماندهی پیشنهادی از طرف شهرداری پاریس، تعدادی متخصص و کارشناس عمرانی و مدیریت شهری استخدام کرد و به تدریج چهره‌ای حرفه‌ای به خود گرفت، مخالفت بین شهرداری پاریس و ساکنان منطقه و بسیج مردمی خیلی زود شکلی سیاسی یافت و وارد مباحث انتخاباتی گردید. به دنبال این امر پروژه «زاگ» در سال ۱۹۹۵ به درخواست اهالی منطقه متوقف شد، جهت‌دهی انتظارات ساکنان این محل در قالب یک تشکل حرفه‌ای و استفاده از کارشناسان آگاه موجب شد تا با عقد قرارداد بین شهرداری پاریس و «بل ویلوز»، این منطقه به یکی از محلات اولویت‌دار در طرح‌های سیاست شهر تبدیل شود. آخرین بخش از مدل جدید مداخله، روش‌های نوینی برای مشورت با ساکنین در ساختمانی به نام «خانه بلویل» بود. این خانه به عنوان مکانی برای عرضه دائمی اطلاعات به ساکنان و حضور متصدیان پروژه در خیابان «امپونو» تأسیس شد. انجمن «بل ویلوز» به عنوان نماینده اهالی از طرف شهرداری پاریس برای شرکت در جلسات پیگیری طرح ساماندهی منطقه دعوت شدند، همزمان منتخبان جدید شهرداری منطقه به تشکیل شوراهای محل پرداختند، این شوراها فرصتی مضاعف برای مشورت با مردم ایجاد کرد. در زمینه پروژه‌های ساخت تجهیزات و فعالیت‌های اجتماعی محلی که از طرف گروه کارشناسی شهرداری هدایت میشد با انجمن‌های محلی و ساکنان داوطلب مشورت میشد. این فرصتها اما در عمل مشارکت مردم را در تصمیمات مربوط به آینده در حد پروژه‌های مقطعی و کوتاه‌مدت مانند ایجاد مرکزی اجتماعی، توسعه یک‌خانه سبز، تبدیل بنای کوره آهن‌گری به مرکز فرهنگی و موارد مشابه محدود کرد.

در نهایت تشکل‌های بلویل شامل خانه اسناد، گروه اشتغال، ادغام در اجتماع، مرکز اجتماعی، مرکز فرهنگی با مشارکت مشترک مسئولان، خدمات اجتماعی محله را توسعه دادند. اگرچه این منطقه جزئی از برنامه بهسازی شهری قرار دارد اما به دلیل هویت مردمی، پرتحرک و چند نژادی آن و حضور مستقیم نخبگان و متخصصان محلی در قالب انجمن‌های تخصصی به تدریج از دایره محلات محروم و حاشیه‌ای خارج شد.



بررسی تجربه‌های فرانسه، تایلند و فیلیپین

## انجمن‌های محلی؛ از مشاوره تا اجرای پروژه‌ها

گزارش

سمیه زمانی

فرآیند جهانی‌سازی سبب شده است در بسیاری از کشورها، ترکیب‌های جمعیتی متنوعی و حتی ناهمگون شکل بگیرد، مهاجران آسیایی، آفریقایی، کشورهای اسپانیولی زبان و ... در سراسر جهان پراکنده شده‌اند، در این بین، نظام‌های سرمایه‌داری هرچند از مهاجران یا نسل‌های بعدی آن‌ها بهره‌کشی می‌کنند اما گاهی تبعیض‌های اجتماعی فراوانی نسبت به آنان اعمال می‌کنند که شکاف‌های اجتماعی نهان و آشکاری به وجود آورده است، حتی این شکاف از لحاظ اجتماعی و اقتصادی بین شهروندان اصیل خود این کشورها نیز روی می‌دهد، مدیریت‌های محلی و مبتنی بر خود مردم در این کشورها از لحاظ ساختاری منسجم و جاف‌انده است، این دو مسئله که یکی ویژگی و دیگری به عنوان بستر شناخته می‌شود، سبب شده است که تجربه‌های مشارکت مردمی قابل توجهی داشته باشند، البته گاهی این مشارکت جنبه احقاق حقوق داشته است و گاهی به عنوان یک وظیفه اجتماعی تلقی شده است، در گزارش پیشرو به بیان برخی از این تجارب در کشورهای فرانسه، تایلند و فیلیپین می‌پردازیم.

جهت‌دهی  
انتظارات ساکنان  
بلویل در قالب یک  
تشکل حرفه‌ای  
و استفاده از  
کارشناسان آگاه  
موجب شد تا با  
عقد قرارداد بین  
شهرداری پاریس  
و «بل ویلوز»، این  
منطقه به یکی از  
محلات اولویت‌دار  
در طرح‌های  
سیاست شهر  
تبدیل شود